

es salia

PREMSA
COMUNITAT

D'ALGAILLA

nº 22

Octubre de 1982

preu: 50 pts.

AQUESTES DUES FOTOGRAFIES CORRESPONEN A L'HOMENATGE QUE PINA VA DEDICAR ALS SEUS VELLS I A DON JOAN PIZA PER LA SEVA FEINA COM A METGE DURANT 40 ANYS. UN HOMENATGE BEN MERESCUT, TANT PELS 18 PADRINS QUE PASSEGEN DAMUNT LES SEVES ESQUENES MES DE 80 ANYS COM PER DON JOAN PER LA SEVA DEDICACIO ABNEGADA I SACRIFICADA FINS ARRIBAR A LA JUBILACIO.

UNA FESTA QUE VA QUEDAR REDONA PER LA BONA ORGANITZACIO, PER L'ASSISTENCIA EXTRAORDINARIA DE PINEROS I PER L'EMOTIVITAT QUE EN TOT MOMENT LA VA PRESIDIR.

PERO TOTS ELS DETALLS ELS PODEU TROBAR A LA PAGINA 24 DINS LA CRONICA DEL NOSTRE CORRESPONSAL XESC OLIVER.

PER PART NOSTRA, AFEGIM ELS NOSTRES "MOLTS D'ANYS" PER A TOTS ELS QUE REBEREN L'HOMENATGE.

LA RECOLLIDA DE FEMS.

Una de les ofertes que la Candidatura "Independents d'Algaida" va fer durant les eleccions va esser la d'establir un servei de recollida de fems. Com que aquesta oferta no s'ha duit a terme, hem cregut convenient explicar la història d'aquest assumpte i comentar les raons de la demora que s'ha produït. Després que cada algaidí consideri fins a quin punt aquestes raons justifiquen la tardança.

La primera passa obligada era la confecció del Padró de Contribuents afectats per la recollida. El padró -de confecció relativament laboriosa- es va exposar al públic segons consta al Bolletí Oficial de la Província de dia 17 de juny de 1980.

A continuació es va elaborar i aprovar la corresponent Ordenança fiscal que, tal com està legislat, es va exposar al públic. (Bolletí Oficial Província de 28 d'agost de 1980).

Només mancava fer el Plec de Condicions que havien de regir el concurs per contractar aquest servei. El Plec de Condicions es va enviar al Govern Civil dia 7 de gener de 1981.

Mentrestant, s'havien mantingut converses amb persones que podien estar interessades en aquesta feina. La nostra idea era que s'havia de donar preferència a gent d'Algaida. Podem assegurar que les converses estaven bastant avançades i que tot estava a punt per posar en marxa el servei a principis de 1981. Aleshores se'ns va convocar al Consell de Mallorca per crear la Mancomunitat del Pla de Mallorca que havia de resoldre la recollida de fems dels municipis de Vilafranca (UCD), Maria de la Salut (UCD), Santa Eugènia (UCD), Sant Joan (UCD), Sencelles (UCD), Petra (UCD), LLubí (UCD), Lloret, Costitx (UCD), i Algaida. La mancomunitat oferia uns avantatges que sobretot afectaven a una considerable reducció del cost i un més fàcil accés a crèdits i subvencions. Per això conside-

ràrem oportú suspendre les nostres gestions ja que les primeres impressions eren que l'adhesió a la Mancomunitat podia representar un retard de mig any. Prenguérem la decisió pensant en l'economia dels contribuents.

Però la realitat ha estat ben diferent de lo que pensàvem. Els quatre o cinc mesos que el Consell calculava que duraria el procés s'han convertit en un any i mig; i encara va per llarg.

Dia 24 de març de 1981 començava una llarga sèrie de reunions que donaren com a fruit l'aprovació dels "Estatuts de la Mancomunitat Pla de Mallorca" dia 16 de febrer de 1982.

Després pareixia ja tot senzill i dia 16 de març es va constituir la Mancomunitat i s'anomenaren els càrrecs dirigents:

-Presidenta: Mª A. Munar (Batlesa de Costitx).

-Vicepresident: Antoni Oliver (Batle de Petra).

-Depositari: Miquel Oliver (Batle de Maria de la Salut).

La total ineficàcia de la gestió d'aquestes persones -per altra banda, totes d'UCD- ha quedat ben patent: en sis mesos no s'ha fet absolutament res per a la contractació del servei, llevat de l'aprovació d'un pressupost que no es podrà executar.

Com que des de l'Ajuntament no veim gens clar que la solució de la Mancomunitat sigui ràpida i, a més, estam convençuts de la necessitat de la recollida de fems, hem reanudat les gestions pel nostre compte. Només hi ha una dificultat per superar: en aquests moments és difícil trobar un contractista per un servei que pot durar uns quants mesos. Estam cercant fórmules per vèncer la dificultat i confiam poder implantar el servei a principis d'any.

Algaida, setembre de 1982
"Independents d'Algaida"

L'Ajuntament D'Algaida

INFORMA

Aquest mes l'Ajuntament aprofita per donar compte de la situació en què es troben una sèrie d'obres que estan en marxa:

FORN DE RANDA: pràcticament estan acabades les obres de picapedrer i falta la part de fusteria. El local quedarà en condicions per servir com a lloc de reunió i per fer-hi la visita mèdica. La sala queda dividida en dues parts -sala d'espera i sala de visita- amb el seu corresponent servei.

CAMÍ DE SA COMUNA: es va poder emprar un dissabte un camió de vernis del Ministeri d'Obres Públiques i amb els empleats de l'Ajuntament i uns quants de veïnats que aportaren la seva feina s'han tapat els clots d'aquest camí. El mateix sistema es pensa utilitzar per arreglar el camí de Castelltix.

CARRETERA DE PINA: a càrrec del Ministeri d'Obres Públiques s'està eixamplant i arreglant el pis d'aquesta carretera. L'Ajuntament se n'alegra de l'èxit de les seves gestions i ha col·laborat solucionant al Ministeri problemes amb els propietaris; gràcies a aquestes gestions l'obra s'ha pogut començar immediatament i dins poc temps estarà acabada.

OBRES CEMENTIRI: al cementiri s'hi han fet unes obres en vistes a solucionar el problema de la humitat de les tombes de la part d'abaix. S'ha donat sortida a totes les aigües de pluja que cauen dins el cementiri. Molt més difícil de resoldre és el problema de les aigües que baixen pel comellar i es filtren dins les tombes.

PINTURA PERSIANES DE SES ESCOLES: quan va començar el curs havia quedat acabada aquesta obra. Es va pintar també el menjador i es va fer una passada a totes les pissarres.

ENTRADA DE SA TALAIETA: s'ha enviat al Bolletí Oficial de la Província el Plec de Condicions i tot d'una es podrà adjudicar l'obra.

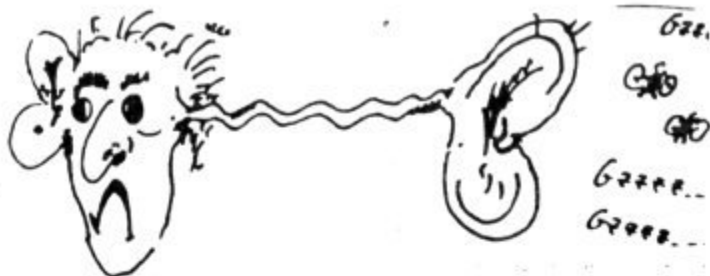
ASFALTAT DELS CAMINS DE SON ROIG I DARRERA LES VINYES: només estam pendents de l'avis del Consell de Mallorca per poder contractar aquesta feina. És probable que ben aviat es pugui adjudicar.

FONT DE PINA: les obres de neteja, adecentament i construcció d'un marge a la Font estan començades. Recordam que aquesta obra la varen decidir el mateixos pineros dedicant-hi part del pressupost que ells administren.

COBRANÇA CONTRIBUTIONS I ARBITRIS

Recordam que els dies de cobrança seran els 4, 5 i 6 d'octubre a Algaida i dia 7 a Pina.

m'han dit que diuen

Aquest sord sempre ha procurat no sentir notícies o comentaris de caire polític, però hi ha qui ha considerat que quan parlava de si s'Ajuntament actual havia promès moltes coses que estan pendents, o si els d'usedé anaren o deixaren d'anar per Pina, o...hi ha qui, repetesc, pensa que tot això és fer política. Avui, un parell de setmanes abans del 28 d'octubre, n'hem sentides moltes de coses, bastants de desbarats, però mos han sortit per s'altra orella, i no els volem recordar. Així és que a partir d'ara, alerta als sopars o dinars, que si ho sentim ho direm, i ben fort.

I hem tengut un bon mes, amb es setembre, si voliem parlar de sopars, perquè n'hi ha hagut, i molts.

Es que feren es caçadors, es directius, va fer coib, feren llarg, i això ho sentirem a un dels qui anaren a comanar-lo, a un restaurant. "No sé què dirà sa gent, si ho sap i sobretot si es Sord ho sent..." Idò ho va sentir. No vos va veure com l'any passat als 4 Vents (sabeu què hi estaveu d'es mig), però fereu olor de peix un grapat de dies. Bé, si trobau que vos ho heu guanyat, ja no n'hem de parlar més. Però d'es cap d'un parell de setmanes foter-vos dues porcelles (aquest "ros" té bona raça, crien molt, però molt, lo que en pot vendre poques), això ja és massa; llavors vos heu de posar a règim, i fora sal, i bledes, i...

Vos pensau que només hem sentit parlar d'es caçadors, que sopen? Idò no. Escoltau, si ho ha estat bò, aquest mes de setembre: Els Cossiers, diuen que per preparar-ne un de bò, feren un bon sopar. Els de l'Obra, amb s'excusa de preparar qualque cosa pel seus 10 anys de vida, sopen. Els del Grup d'Esplai, amb els pares dels al.lots, devers sa Perla, feren un bon sarau, fins ben tard. Els dels coloms també soparen, encara que no hi hagués molte gent, sa cosa va estar animadeta. No en volem parlar més, però trobam que es directius d'es futbol fan un poc llarg, si a cada reunió sopen. Acabaran malament.

Ara que hem parlat de Sa Directiva, volem dir que hem sentit que van fora corda: es primers resultats han anat molt bé, i sa campanya de socis, millor: hi han fet, mos digueren, En Biel Majoral i tot. Alerta a embafar a sa gent, amb tantes rifes, que això cansa un poc; una cada mes és massa.

L'Associació de Veïnats de Pina sembla que té molt bones intencions, i ganes de fer feina; però mos digueren que miraven de trobar una dotzena de rellotges, un per cada directiu, perquè n'hi hagué dos, d'Es Saig, que esperaren més d'una hora per fer s'entrevista.

Sentirem un parell de pineros que estaven molt satisfets amb s'arreglo de sa seva carretera; queda una "autopista". Però...Sempre hi ha qualque "emperó", en sentirem un que trobava que era una animalada si la feien amb gravilla, en lloc d'aglomerat. No sé si sabia lo que deia, però així ho sentirem.

A qualque carrer d'Algaida hi ha problemes de circulació; n'hi ha un que es veïnats ja s'han mogut, i fins i tot n'han parlat a n'es batle: es Carrer de la Unió, segons els qui hi viuen, hauria d'esser d'una sola direcció. Però diuen que per s'Ajuntament no els fan massa cas. També diuen si deu esser perquè aquestes reformes mai deixen a tothom content, i això és perillós abans d'eleccions.

Passa a la plana següent

M'HAN DIT QUE DIUEN (acabament)

En Biel Mas va guanyar no sé quina volta, allà per Ses Canàries. A Algaida ni se n'han donat compte, els aficionats. Un deia que si fos a Montuïri, segurament li haurien fet un homenatge; què fan els aficionats alguirdins?

Per sortir de Sa Tanqueta a sa carretera de Manacor, davant es surtidor d'En Tugores hi ha una arbres i herbes que lleven tota sa visibilitat. Un deia que s'Ajuntament va fer molt bé de fer netejar sa Creu de S'Hostal d'En Gí, però hauria pogut llevar aquests, també. Sabem que això toca fer-ho a Obres Públiques, però...amb poca feina, sàrreglava un poc es problema. Problema que sembla que es vol solucionar, ja que hi ha un projecte ambiciós per part d'Obres Públiques (com sempre, hi ha qui no veu bé aquesta reforma, segons mos han dit).

Tornam a Pina. L'Associació de Veïns va organitzar un homenatge als vells i a Don Joan es metge el dia de Sant Cosme i Damià. En principi l'homenatge es va programar pels vells de més de 75 anys i es va fer una llista. Llavors troharen que n'hi havia massa i decidiren que fos només pels de 80 anys per amunt. Qualcun dels vells que se quedaren sense homenatge s'ho va prendre malament i va tractar els organitzadors de ruietons.

UN SORD

A UN VELL AMIC

Lledoner de ses set soques⁽¹⁾

-mil segles de mi allunyat-
mar planera feta cendres,
paradís dels primers anys.
Lledoner, set llunes grogues
penjades del teu brancam,
set braços no t'abraçaven,
set ulls i un cos d'infant.
Set oronelles volaven
amb el cap pintat de sang,
set desitjos dintre l'ànima,
set desenganys a l'esguard.
Lledoner, taronges verdes
del teu jardí van penjant;
la mar bramula a la soca
- qui les podria abastar?
I els set gegants que guardaven
el teu cor tan amagat
dintre una magnòlia blanca
són set pecats capitals.
Set peus acorats s'enfilen

- és tan difícil pujar!

Les branques d'argent i nacre
quan les toquen tornen fang.

I les taronges vermelles

-que ja de sang s'han tornat-
es van morint una a una
retudes de soledat.

Lledoner, set esperances,

set colomes de coral,

set margarides vermelles,

set ulls i un cos d'infant

t'acaronen les set soques

portant ja mort a les mans.

Miquel Oliver Bauzà

(1) Estava darrere es molí de N'Andreu, era cau de les nostres corredisses d'al.lots. Sempre va tenir un especial misteri.

Solcar

DAVANT UNES ELECCIONS: 28 d'octubre

També, además de llaurar, és bo sebre espigolar i retreure com a record paraules ja dites però que, encara, no han arribat als graners de tots.

Potser que en aquella primavera -maig de 1978- l'empenta de la nostra esglèsia era ben esperançadora. De fet, el seu treball encara és estimat.

" Creim que és urgent un acostament de cada vegada més fort i sincer al poble, als seus problemes i als seus afanys. Una integració amb el poble vol dir també fer-se solidari amb ell. Vol dir retrobar el sentit a la paraula autonomia, i lluitar contra qualsevol intent que vagi contra l'alliberació i el creixement del poble com a tal. Vol dir preocupació per tots els problemes de la comunitat que passen per: l'ensenyament, la manca de lo necessari, les injustícies socials, l'atur, la migració, la urbanització que espenya el paisatge, la degradació ecològica, etc."

" El compromís a favor d'una societat més justa i humana és una dimensió fonamental de la fe cristiana adulta. Solament les nostres obres de justícia i estima-ció poden donar credibilitat a la nostra fe. Hem de superar el divorci que pugui existir entre fe i vida, fe i compromís, evangelització i promoció humana, salvació de l'home i salvació dels pobles."

" Aquesta Església vol afirmar amb tota força que independència respecte als partits no vol dir neutralitat socio-política, i per això procurarà sortir sempre:

- 1.- en defensa del bé comú, que ha d'estar per damunt els interessos particulars i els interessos de partits;
- 2.- en defensa de la solidaritat amb els més marginats de la nostra societat: aturats, minusvàlids, paralítics cerebrals, alcohòlics, orfes, gitanos, etc.;
- 3.- en defensa d'una honradesa i competència administrativa dins els nostres ajuntaments i institucions autonòmiques;
- 4.- en defensa dels drets socials (escola, treball, vivenda, esplai, etc) i de les llibertats ciutadanes (dret de lliure expressió, reunió i associació);
- 5.- en defensa d'una real autonomia cultural, econòmica i política pel nostre poble, que l'ajudi a retrobar la pròpia personalitat col·lectiva, promogui la nostra cultura i llengua i ens faci obtenir un adequat desenvolupament humà, polític i econòmic;
- 6.- en defensa d'una democràcia més real en lo social i econòmic on la igualtat d'oportunitats sigui de ver possible."

Ciutat de Mallorca, 23 maig 1978.-

DEU ANYS

D'OBRA CULTURAL

D'ALGAIDA

EDITORIAL

ES SAIG va néixer a l'empar d'Obra Cultural i surt amb el subtítol de "Bolletí de la Delegació d'Obra Cultural". Es cert que, com hem dit repetides vegades, està al servei de tots els algaidins i de tots els grups, entitats, associacions, d'Algaida, Pina i Randa. Però també és lògic que commemorem amb un número extraordinari els deu anys d'existència de l'Obra al nostre poble.

A les fulles que segueixen trobareu un resum de la feina i les activitats que s'han fet durant aquests anys. Aquesta feina no és tanta com hauríem volgut, però tampoc és tan petita com per sentir-nos defraudats. Són deu anys d'organitzar manifestacions molt diverses: excursions, xerrades, taules redones, cine, cursets, homenatges, estudis, exposicions, revitalització dels cossiers,...D'aquestes activitats unes han tengut més ressó dins el poble, altres han estat més íntimes, més recollides, però totes elles amb una intenció i uns objectius comuns: coneixement de la nostra cultura, amor a la nostra llengua, reforçament de la nostra identitat com a poble.

"Cada poble llaura el seu futur". I hem procurat sempre que la nostra llaurada servís per posar els fonaments d'un futur millor, amb més autenticitat, amb més esperit de col.laboració, amb una millor covivència. La situació no és com per sentir-nos satisfets i quedar-nos mans creuades, contents amb lo que tenim o resignats davant les dificultats que s'haurien de superar i que per comoditat deixam que es mantenguin. Es necessari seguir lluitant i amb esperit vigilant per llaurar el futur que voldríem.

"Vigila, esperit, vigila;
no perdis mai el teu nord;
no et deixis dur a la tranquil.la
aigua mansa de cap port"

D'això es tracta: de vigilar i no perdre mai el nostre nord, la nostra orientació, que no pot esser altre més que el progrés i la millora cultural del nostre poble.

QUATRE ANÈCDOTES

Fer la història, explicar la vida i miracles de la nostra Delegació d'Algaida durant aquests deu anys que du d'existència, d'una manera seriosa, és difícil, però es pot estructurar: sigui cronològicament o per matèries, i això és el que s'ha fet en un altre indret d'aquest suplement. Però fer això en pla anecdòtic resulta més difícil per una raó molt senzilla: anècdotes, fets que recordam riguent, n'hi ha, i molts, però el que és mal de fer és explicar-los de manera que puguin arribar amb un mínim d'interés a la gent, sobre tot si pensam que la majoria no els va viure directament.

Tot això vol dir que el que segueix, més que un intent d'història desenfadada de l'Obra a Algaida, és una visió molt personal, subjectiva moltes vegades, d'uns anys que hem viscut amb una relació bastant directa amb tot aquest món.

De les primeres reunions que temguérem, cap a l'estiu del 72, poques coses en record: havíem fet un torneig d'escacs, un cursset de català (en aquells moments això demostrava unes inquietuds, per part de tots noltros, no massa freqüents), ens reunírem un parell de vegades per parlar de concretar aquelles ganes de fer qualche cosa amb la creació d'un organisme o entitat que ens obligàs a seguir d'una manera seriosa i organitzada. Parlàrem amb en Joan

Verger, que llavors estava de notari a Porreres, a on es va crear una Agrupació Cultural, i ens inclinàrem per la formació d'una Delegació de l'Obra Cultural Balear, bàsicament per motius de tipus legal, ja que era més fàcil aconseguir permisos en uns moments en que això pesava molt.

Possiblement aquest era el problema més greu que teníem durant els primers anys: la nostra legalitat. Hi hagué moments en què l'Ajuntament deia que l'Obra era il·legal; i els cossiers, com que estaven dins l'Obra, no podien ballar. El diari "Ultima Hora" se'n va donar compte i envià un periodista: al dia següent, amb grans titulars, sortia "Guerra entre los Cossiers y el Ayuntamiento, en Algaida". De fet, no passà res i els cossiers ballaren, però durant uns mesos a dins l'Obra, aferrat a la paret, hi hagué una fotocòpia del "certificat de legalitat" de la nostra Delegació. Ara, deu anys després, pensam que tot allò és possible que actuàs com a revulsiu, i que ens ajudàs a seguir amb més força, però aquells moments no eren agradables, perquè t'obligaven a discutir amb gent que no tenia les coses clares (o no les hi volia tenir) i feia que molts de pares aconsellassin als seus fills que no s'acostassin massa a noltros, ni venguessin d'excursió tan sols.

Sembla un contrasentit, però és en aquests moments quan duguérem endavant una sèrie d'actes que tengueren ressò entre la gent del poble. Un d'ells el férem en col·laboració amb l'Ajuntament: fou l'homenatge a En Biel Janer, amb motiu de la concessió del premi Ciutat de Palma. El férem sense permís, al Teatre Parroquial, que no estava legal·lizat; els que estàvem informats que al Govern Civil no en sabien res, no estàvem gens tranquils, i en cada persona desconeguda que entrava al teatre vèiem un policia que venia a aturar l'acte (i n'hi havia molta de gent que no coneixíem, amics d'en Janer, que venien de Ciutat per l'homenatge).

Això mateix, però amb un caire més perillós, va passar quan es va escenificar, al mateix teatre, l'obra "Un, dos, tres, show", considerada en aquells moments com a revolucionària, pel fet de cantar-se "L'Estaca", d'En Llac. Vist ara faria riure el caire "revolucionari" del text, però els temps han canviat. I, com sempre, era impossible demanar permís, per culpa del teatre Parroquial; així és que vaig anar a veure el batle, que me donà permís, sempre que la Guàrdia Civil estàs avisada i hi consentís; anàrem, amb en Miquel "Molleta" a veure al·tinent de la Guàrdia Civil, a explicar-li que si no teníem permís era per motius del teatre, que

l'obra s'havia representat a Ciutat (i era veritat, a l'Assistència Palmessana, crec) i que els actors cantaven i ballaven,... Mos va dir que sí. Jo no coneixia el text de l'obra, i això va fer que ja al final, quan surten dos actors, de la part del carrer, vestits de soldat amb unes escopetes, mig a les fosques,... Tots els assistents s'assustaren un poc, però els organitzadors mos assustàrem molt. Aquesta representació d'"Un, dos, tres, show" va fer que més d'un soci es donàs de baixa, i que qualcú digués que l'Obra era "una eta en petit".

Tots aquests problemes feien que els actes públics, sobretot al Teatre, no es prodigassin gaire. Un dels que també ens duqué molts de maldecaps fou l'actuació d'En Francesc Pi de la Serra, a Ca'n Gordiola. Si allò s'hagués organitzat sis o set anys més tard, hauria estat un gran èxit, però en aquells moments En "Pi Serra" no era molt conegut a Mallorca, i gens a Algaida. Tenguérem problemes amb la censura de les lletres que havia de cantar, i n'haguérem de suprimir un parell, però va anar bé, amb poca gent, però que sortí satisfeta.

Però hi ha hagut una sèria d'aquests actes que sí varem ésser ben acollits pel poble d'Algaida, segurament perquè es tractava de coses ben seves, del poble, i que estimava i segueix estimant: estic parlant dels homenatges al xeremiers (mestre Jordi era viu, i fou realment emotiu l'abraç entre ell i mestre Joan "Tiu", avui també desaparegut, ja), i a Mestre Llorenç Batle,

a més del Certamen de Cançó de Festa i Ball Mallorquí, a sa Plaça, i l'homenatge a Pere Capellà, més darrerament. Tots, com he dit, tengueren molt d'èxit per part del poble, que hi assistí massivament.

Capítol apart, i molt important dins la història de la nostra Delegació, són els COSSIERS. He dit moltes vegades que només pel fet de fer reviure els nostres Cossiers, la Delegació de l'Obra ja té raó d'ésser. Es un grup amb el que he conviscut bastant, he assistit gairebé a tots els assaigs, i a molts de sopars; els conec bastant bé, i sempre he dit que és una gent collonuda, però molt heterògenia, és difícil que es posin d'acord, és difícil que a l'hora d'anar a ballar a un lloc o a l'altre, no hi hagi estirades, però després tot roda bé. Anècdotes n'hi ha tantes que és difícil recordar-ne un parell. Record bé aquells primers dies en què mestre Joan començava a ensenyar els primers "punts" als que en volien aprendre, al Teatre Parroquial; i que cridava i s'enfadava, mestre Joan, i suava, suava molt, el pobre, que ja tenia devers setanta anys, i encara botava com un jovenet, però suava, sempre anava remull. Amb En Pedro "Serra" va cridar molt, tant que aquest ho va deixar anar; però n'hi havia d'altres que jo no veia clar que arribassin a ballar, i avui dic que si ballen és per força de voluntat: En Joan "Maria", En Joan "Xico", i el mateix Biel Majoral, que quan anava per dins s'hort d'un lloc a l'altre, anava ballant l'Ofer-ta o Ses Bombes, perquè també rebia qualche passa-

da de mestre Joan.

Sopars n'han fet molts, els cossiers, però mai s'han repartit un duro per haver ballat. I, com podeu suposar els que els coneixeu, cada sopar és una anècdota, però no es pot explicar, s'ha de viure. Una vegada, ses dones, de tant de sentir-ne parlar, hi volgueren venir: va ésser un fracàs, ningú gosa-va dir res, estaven com a empagueïts. No han tornat a cap altre. Parlen molt d'un que feren a Ses Set Portes, a Barcelona, on els camarers els deixaren tots sols, o d'un altre a Sitges, on n'hi hagué que "nedaren" amb vi d'Al-lla. Els diuen que hi tornarien en voler, per Barcelona, i així ho digueren a l'"Honorable" Jordi Pujol quan va venir a Randa i va demanar per veure'ls ballar; els cossiers estan segurs que qualsevol dia els cridaran per anar a ballar a la Generalitat.

Hi ha hagut, al llarg d'aquests anys, moltes conferències o xerrades que s'han fet al local social, i n'hi ha hagudes amb molta de gent, amb poca, i sense ningú. Quan vengué En Melià s'omplí el local, i era lògic: tenia un "cartell" políticament, sortia per televisió, era un home "important" per molta gent. Quan es Notari, En Joan Verger, va parlar d'es testaments, ell fou el primer sorprès per la gent que hi anà: molta i de totes edats. Ara bé, a la conferència sobre "Cartografia mitge-val mallorquina", com era d'esperar, no hi vingué quasi ningú (n'hi ha hagudes d'altres amb molt poca gent).

Dues activitats que pràcticament no s'han interrom-

put durant els deu anys han estat el cine i les excursions. De les sessions de cine (n'hi ha hagut de molt bones) la característica permanent ha estat una: mai sabem què anàvem a veure fins que sortia a la pantalla, i mai coincidia amb el cartell que havia fet En Fiolet.

Hi ha hagut èpoques en què les excursions tenien una assistència molt forta. Es una activitat que molta gent no té en compte, però que ha fet conèixer reconcs encantadors de Mallorca, i del nostre terme. Pensau que són molts els joves d'Algaida que a través d'unes excursions de l'Obra han conegut el Puig de Galdent o el de Ses Briuxes, la "Colònia de Son Mendívil", els talaiots del nostre terme, Punxuat, Sa Cabana, ses possessions més interessants,...Tot això, i més, ho hem recorregut, a peu o amb bicicleta. Es clar que, a vegades, es "passaven" fent caminar a la gent; En Tomeu Seguí després d'una d'elles, que segurament va esser un poc sobrada, va escampar per tot el poble que "si un es

vol suïcidar, que vagi a una excursió de l'Obra". Un episodi anecdòtic, però gens agradable, va esser l'entrada a Inca, venguent de LLuc, amb un autocar sense frens; la gent estava blanca...Però, això sí, no hi ha hagut mai cap desgràcia.

Bé, cap desgràcia no ho vull dir. Hi ha hagut un grapat de matrimonis que s'han arreglat a excursions o altres activitats de l'Obra: Miquel i Catalina, Joan i Maria, Jerònia i Miquel, Jaume i Antònia, Andreu i Antònia Maria,... i altres que ara no recordam. Vos agradaria, ara, que posàssim els llinatges, però cada un que pensi per qui pot anar, que ells ja ho sabran.

I, com que ja és hora d'acabar, molts vos fareu una pregunta que tots els qui hem estat aficats per aquí mos hem fet moltes de vagades: ¿Ha valgut la pena?

Rotundament, sí. Hauríem pogut fer molt més, però mirau el caire positiu, la feina que hi ha feta i que, poc o molt, ha arribat al nostre poble, a Algaida. No tothom ens ha

acceptat, ens han tractat d'"etarres en petit", se'ns ha dit que érem un "clan", una "capelleta", s'han donat de baixa socis perquè -deien- l'Obra estava finançant un partit polític determinat, mos han dit que estàvem polititzats, que érem catalanistes,... Però hi ha coses que fins i tot els més contraris han d'acceptar: Cossiers, Cames Tortes, obres de teatre com "Els Reis", excursions, homenatges a gent tan nostra com els que hem anomenat, aquesta revista, "Es Saig", que surt com a bolletí de l'Obra i que tanta gent llegeix,...

¿Què passarà, a partir d'ara? Com seran els deu anys que vénen? Això és una pregunta que han de respondre els joves, o al manco així hauria d'esser, perquè si no és així, mala feina haurem fet, no haurem sabut sembrar una bona llavor, i pensau que el símbol de l'Obra és un llaurador: "Cada poble llaura el seu futur".

Joan Mulet

1 2 3 4 5 6 7 8 9
1 2 3 4 5 6 7 8 9
1 2 3 4 5 6 7 8 9

ANYS

Una mica d'història

La delegació de l'O.C.B. a Algaida es va formar a ran d'un curset de català que es va fer l'estiu de 1972. Establiren aquest primer contacte Joan Mulet, Biel Majoral, Pere Fullana, Guillem Fullana, Nofre Vanrell, Andreu Oliver, Antònia Mª Mulet, Bartomeu Roig, Margalida Tomàs, Nadal Trias, entre altres.

L'objectiu primordial era recuperar la nostra llengua i la nostra cultura i per tant, dins l'aspecte cultural, una de les primeres passes va esser la recuperació dels cossiers, tan significatius dins la nostra cultura; de llavors ençà han actuat per les festes de Sant Honorat i per Sant Jaume.

Una altra de les recuperacions, durant aquests dos darrers anys, ha estat la festa d'En Cames Tortes, pels darrers dies, que havia desaparegut l'any 1936. L'Obra Cultural l'any 1977 ja parlava de tornar a treure aquesta festa, però la seva realització no va esser possible fins l'any 1981 gràcies a l'entusiasme i ajuda de molts de joves d'Algaida encoratjats per Andreu i Biel Majoral.

Una de les activitats més importants que ha duit a terme l'O.C.B. ha estat la realització durant els primers anys (fins l'hivern del 77) de cursets de llengua catalana.

BIBLIOTECA

També es va posar des dels primers moments per a tots els socis un servei de biblioteca d'autors dels Països Catalans, i per tal d'informar als socis se'ls va enviar una relació dels llibres, per així poder conèixer més i millor la nostra llengua i cultura. Amb la mateixa finalitat l'Obra ha celebrat cada any la festa del llibre, on se treuen llibres d'autors en català al carrer perquè arribin més fàcilment a la gent. L'any 1977 es va aprofitar aquesta diada per recollir firmes per demanar a l'Ajuntament el canvi de noms dels carrers.

CIRCULARS-SUPLEMENTS

Des del primer moment una de les preocupacions de la Junta Directiva va ésser que els socis estassin ben informats de la marxa de l'Obra; per aquest motiu se'ls ha anat enviant regularment les circulars i a partir del novembre de 1976 se reixen els suplementos, generalment a càrrec de Pere Mulet, on s'aborda diferents aspectes de la història d'Algaida.

D'una manera intermitent també els socis han anat rebent la revista LLuc i les Mondgrafies que edita l'Obra Cultural de Ciutat i el calendari de l'O.C.B. a començament de cada any.

FESTES SANT HONORAT

Des del principi l'Obra ha organitzat les festes de Sant Honorat amb una setmana cultural. Una constant d'aquesta setmana ha estat la celebració a l'església de Sant Pere i Sant Pau d'un concert. Han actuat: la Coral Polifònica de Bunyola, la Coral de Sineu, Unión Juventudes de Mallorca, la Coral Universitària els Nins Cantors de Sant Francesc i la Capella Oratoriana.

EXPOSICIONS

L'Obra sempre ha cedit el seu local als artistes que l'han sol·licitat per exposar les seves obres. Generalment hi ha hagut exposicions per Sant Honorat i per Sant Jaume. Aquestes han estat sobretot de pintura (Rafel Forteza, Manuel Picó,

Jaume Capellà, Josep Puigserver, Jaume Falconer, Antoni Mas, Margalida Capellà, Florenci Subies, Víctor Andreu, Rafel Perelló, etc), de fotografia ("Mostra de fotografies antigues d'Algaida" i les dels concursos de fotografia que s'organitzaren per Sant Jaume els anys 1974 i 1975), d'escultura, de premsa forana, etc.

CONFERENCIES

- "Comprendre el món avui", Joan Bestard.
- "El món de les rondalles", Josep Grimalt.
- "Ecologia de Mallorca", Climent Garau.
- "Cartografia mallorquina", Antoni Gili.
- "El futbol", Antoni Tarabini i Marc Verger.
- "Alternatives regionalistes", Josep Melià.
- "Administració local", Andreu Ferret.
- "Problemes del camp", Biel Majoral.
- "Ensenyament a Algaida durant la II República", Francesc Ramis.
- "Cultura talaiòtica a Mallorca", P. Gaspar Munar.
- "Problemàtica dels testaments", Joan Verger.
- "Dret laboral", Ferran Gomila.
- "Nacionalisme avui a Mallorca", Jaume Armengol.
- "Educació dins la llibertat", Margalida Marroig.
- "Problemàtica a les escoles", Jaume Albertí.
- "La constitució", Joan Verger.
- "Economia i autonomia", Miquel Alenyar.
- "Català-mallorquí, llengua-dialecte", F. Borja Moll.
- "El divorci", Miquel Mulet.
- "Temàtica de la pintura", Víctor Andreu.
- "Perfeccionament excursionista", G.E.M.
- "Una ullada a Mallorca", Pere Orpí.

CURSETS

Cursets de llengua catalana a càrrec de Biel Majoral, Biel Bibiloni, Jerònia Oliver Rotger i Joan Arrom.

Curset d'informació i premsa. Antoni Tarabini i Andreu Ferret.

Curset d'elaboració de Teresetes. Pere Fullana.

Curset d'història de Mallorca. Sebastià Serra.

Cursets de balls mallorquins. Jaume Oliver i Jerònia Oliver.

Cursets d'educació sexual per Miquel Mestre i Antoni Obrador, i un altre per Susana Cañellas.

Curset de màscara i expressió corporal. Pere Martínez Pavia.

TAULES RODONES

- Sobre pedagogia.

- "Problemàtica política-econòmica-cultural a les illes".

- "Llengua i ensenyament".

- "Problemàtica de la llengua", Aina Moll, Antoni Serra, Gabriel Janer Manila, Llorenç Capellà, Isidor Marí.

- "Unió de pagesos".

Hi ha hagut moltes d'aquestes activitats que han interessat vertaderament, ja que el local era ple d'assistents; en canvi altres no han tengut la resposta esperada.

RECITALS

- Concert de guitarra pel grup Yubas i un grup de joves d'Algaida.

- Vetlada de música folk per Maria Munar.
- Concert de guitarra per Agustí Aguiló.
- Recital folk per Antoni Reus i Miquel Angel Rubert.
- Vetlada musical pel grup Boira de guitarra clàssica.

S'han fet dos recitals fora del nostre local, un d'en Francesc Pi de la Serra a Can Gordiola i un altre de na Maria del Mar Bonet al Teatre Parroquial. S'havia projectat un recital de Ramon Muntaner i per causes legals no es va poder fer; així mateix va cantar al nostre local en una espècie de recital familiar.

CINEMA

Una de les activitats que més nombrosament s'han fet i d'una manera periòdica ha estat la projecció de pel·lícules en Super-8 i 16 mm. La projecció en Super-8 ha estat possible gràcies a la col·laboració desinteressada de Miquel Mulet (fins ara rector d'Algaida).

Entre les pel·lícules projectades cal anomenar:

- "La caza" i "Ana i los lobos", Carlos Saura.
- "Ciudadano Kane" Orson Welles.
- "Campanadas a media noche" Orson Welles.
- "La noche" Miguel Angelo Antonioni.
- "La muerte de un ciclista", Bardem
- "Octubre 1917" Eisenstein
- "Zorba el griego", Kakoyanis
- "El espíritu de la colmena", Erice.
- "Rebelión a bordo", Franc LLOYD.
- "Godspell"
- "Delirios de grandeza" amb Louis de Funes.
- "Sopa de ganso" i "Una noche en la Opera", Germans Marx.
- "Toma el dinero y corre", Woody Allen.
- "2001 Odisea en el espacio", Stanley Kubric.
- "Marathon man", Duftin Hoffman.
- "Xinataum"

A més d'aquestes pel·lícules de tipus comercial hem de destacar la projecció de:

- "Mallorca en festes", de Vicenç Mates. Es una mostra de les festes més populars de Mallorca entre les quals figuren d'una manera molt destacada els Cossiers d'Algaida.
- "Pallassu espanyol", d'Antoni Riera, basada en la novel·la de Llorenç Capellà.
- Pel·lícula sobre l'autonomia (Diada del 29 d'Octubre de 1977), del Col·lectiu de Cinema. Com es va poder observar la participació de l'Obra Cultural a la Diada va esser important, hi havia molts de socis amb pancartes i senyeres.
- "Mallorca Observed", que tracta de la vida i costums dels animals a Mallorca.
- Projecció de diapositives sobre ecologia de Mallorca, pel grup d'Escoltes Jaume I
- Projecció de diapositives sobre diferents aspectes culturals de Mallorca per Pere Orpí.

PRESENTACIO DE LLIBRES

- En Joan F. March ha vingut a presentar els seus dos llibres "L'hereu de la Corona" i "Els triomfadors".

ALTRES ACTIVITATS

El local també s'ha aprofitat per fer altres coses, com per exemple a partir

del desembre de 1976 la celebració d'una xocolatada per la Nit de Nadal, que sol esser molt animada i que generalment acaba amb unes bones ximbombades.

Cada any s'inaugura pel mes d'octubre el nou curs amb una assemblea general, a la qual estan convidats tots els socis, i amb un sopar de germanor; sol coincidir amb el dia de sa Fira.

I parlant de sopars, l'O.C.B. l'any 1982 va organitzar un sopar-concurs, on cada participant va dur una petita mostra del seu art culinari, tant dolç com salat. Hem de dir que va esser molt divertit i simpàtic.

Com podeu veure s'han fet moltes d'activitats en aquest local, però a més el local està obert perquè tots els socis hi puguin anar quan vulguin a llegir, a jugar a ping-pong o simplement a fer tertúlia.

Una festa molt alegre i entrenyable, que per dues vegades ha organitzat l'Obra i amb bastant d'èxit, ha estat la Festa de les lletres, on cada un dels assistents se passava pel carrer amb una lletre en la mà cantant "El sereno ha mort un moix", "Sant Joan Pelós" i "Una tiringa".

TEATRE

Quan es va formar la delegació a Algaida de l'O.C.B. es va dividir en diverses seccions, entre les quals hi havia la secció de teatre, que s'encarregava de contractar grups de teatre per venir a fer representacions; però la labor més important va esser la creació d'un grup propi de teatre que començà amb l'escenificació de la comèdia "Els reis", que va tenir molt d'èxit, escenificació de rondalles i altres peces de teatre. (Cal dir que a més de la comèdia es va fer responsable de la Cavalcada dels Tres Reis d'Orient durant uns quants d'anys).

Se pot considerar que aquest inicial grup de teatre fou l'origen de l'actual "Terra Seca".

Perquè vegeu l'interès del grup de teatre de l'O.C.B. vos podem dir que organitzaren durant el curs 1976-77 un curset de mímica i expressió corporal a càrrec de Pere Martínez Pavia i diverses xerrades sobre teatre.

Aquests són els diferents grups de teatre que han vingut a actuar a Algaida durant els deu anys d'existència de l'Obra:

- Agrupació de Porreres: *"Un senyor damunt un ruc"*.
- Grup de Son Espanyolet: *"Un, dos, tres, show"*.
- El grup de Sóller de teresetes.
- Grup Tramvia, mímica.
- Grup Cucorba: *"En Joanet des flobiol"*.
- Grup d'Esporles, teresetes.
- Grup S'Estornell: *"El País de la Cadenera"*.
- Grup Pluja-Teatre (de València): *"Sang i Ceba"*.
- Companyia de l'Assistència palmessana: *"Mort...qui t'ha mort?"* i *"l'amo de Son Magraner"*.
- Grup Auba (Son Ferriol): *"Es Marquès de Sa Rebassa"*.
- Grup de Banyola.

EXCURSIONS

La secció d'excursionisme ha estat la més constant i moltes vegades la de més èxit, però també s'ha de dir que qualche vegada hi ha manca de participació.

Hem fet excursions dins el terme d'Algaida, a peu:

- Puig de Son Roig, Puig de Ses Bruixes i de Galdent (per dues vegades).
- Sa Colònia de Son Mendívil.
- Puig d'En Bort, passant per Castellitx i Albenya.
- Puig de Galdent.

Altres que també s'han fet dins el terme d'Algaida, però en bicicleta són:

- Son Reus, Cabrera, Binicomprat, Son Coll, Castellitx i Albenya (per dues vegades; a la darrera l'Obra va convidar a pa amb sobrassada i botifarró).

- Punxuat i Castellitx.

- Poblat talaiòtic de Son Fornés (Montuïri) (també s'ha fet dues vegades).

- Son Mendívil i Sa Comuna.

Se feren, a més, dues excursions que sorgiren a rel del curset d'Història de Mallorca:

- Ses païses (Artà), Cementeri Púnic de Son Real (Can Picafort), Teatre i Ciutat Romana de Pollentia (Alcúdia).

- "Mallorca Pre-històrica": Son Gaià (Felanitx) i Capocorb Vell (LLucmajor).

Totes les altres excursions s'han fet a la Serra de Tramuntana. Anàvem amb l'autocar de l'amo en Rafel des Forn, i ens ho passàvem molt bé, cantàvem i xerràvem, fins un cert punt on començava l'excursió a peu, que generalment eren molt llargues i pesades i la gent remugava molt, (que era un element més de l'excursió), i així i tot val la pena aquests cansaments per poder contemplar "in situ" el magnífic i inigualable paisatge de Mallorca.

Aquestes excursions a peu s'han fet amb l'ajuda de les Rutes Amagades i la col.laboració de: Pere Fullana, Bartomeu Roig, Miquel Fiolet i sobretot del guia Manuel.

Ve't aquí les excursions més importants:

- Castell d'Alaró.
- L'Ofre (Sóller).
- Valldemossa i Na Foradada.
- Avenc de Son Pou (Sta. Maria).
- Puig de Galatzó (Andratx- Estallencs).
- Es pouet (Valldemossa).
- Massanella (LLuc).
- Sa Canaleta des Massanella.
- S'Esclop.
- Es Teix (Valldemossa).
- Es Tomir (LLuc).
- La Trapa (Andratx).
- Sa Talaia de la Victòria (Alcúdia).
- Sa volta al Puig Roig (LLuc).
- Castell del Rei (Pollença).
- Cala Castell (Pollença).
- Serra de Cornavaques (Pollença).
- Puig de ses Vinyes (Gorg Blau).
- Puig Ciuró.
- Es Clots Carbons.
- Cavall Bernat i Cala Boquer (Pollença).
- Es Galileu.
- Es Tossals.
- Puig de Ca Miner (Campanet).
- Puig de N'Alí.
- Cuculla de Fartàritx (Pollença).
- Font des Joncar.
- S'Estornell Vell i Font Nova (L'Logeta).
- Es Castellot (LLuc).

Algunes d'aquestes excursions s'han repetit dues i tres vegades.

Cal fer una menció especial a l'excursió al Torrent de Pareis, que s'ha fet casi cada any perque és una de les més hermoses de Mallorca.

No solament s'han fet excursions per l'illa de Mallorca, el primer any se va fer una anada de tres dies a Menorca, coincidint amb les festes de Sant Joan de Ciutadella. També se va programar anar al Monestir de Pedra de Saragossa, però per falta de participació no es va arribar a fer.

CERTAMENS

S'organitzaren dins el programa d'activitats de l'O.C.B. Certamens de Cançó Mallorquina a Algaida, Campanet i Montuïri. A la delegació d'Algaida li va tocar

arranjar el Certàmen de Cançó de Festa i Ball Mallorquí, que va tenir lloc el 25 de juliol de 1975 a sa Plaça.

Hi participà gent de tota Mallorca (Algaida, Sant Llorenç, Llubí, Sant Jordi, Son Servera, Sa Pobla, Sóller, Montuïri, Ciutat, Sineu, Sencelles). Va tenir un gran èxit i una gran ressonància per tota l'illa. Cal dir que hi va haver un gran nombre d'algaïdins que hi participaren: el grup de ball, la parella formada per Jaume Oliver i Jerònia Oliver i els cantadors Joan Xico, Biel Majoral i ses germanes Fullana Falconer.

HOMENATGES

Uns dels actes més importants que ha realitzat la delegació a Algaida de l'O.C. han estat els homenajes.

- l'hivern de 1973 es va fer un homenatge a l'escriptor algaïdí Gabriel Janer Manila al Teatre Parroquial. Hi va haver parlaments de Josep Mª Llompart i Francesc de Borja Moll; el batle li va fer entrega d'una placa commemorativa. Van actuar Pius François i Mestre Mariano Batle que va interpretar unes peces de guitarra clàssica. Biel Vilanova per raons de censura no va poder actuar.

- Dia 2 de setembre de 1973 es va retre un homenatge als xeremiers Mestre Jordi Pixedis i Mestre Bernat Bandereta, a sa Plaça.

Va esser un homenatge molt emocionant ja que el propi Mestre Jordi va tocar un ball acompanyant als Cossiers.

En Biel des Cantó va cantar romanços i ballaren els grups de balladors de na Jerònia Oliver.

Se'ls va fer entrega d'un llibre com a record de l'acte.

- Un dels homenatges que més èxit han tengut va esser el que vàrem tributar al nostre glosador Mestre Llorenç Batle, a sa placeta des Sitjar, dia 14 d'agost de 1977.

El seu nét Llorenç Capellà va fer un parlament i van actuar el grup d'en Biel Caragol, la Banda Municipal de Montuïri, Mestre Mariano Batle i es va escoltar una gravació d'en Batle de sa Comuna que cantava unes gloses dedicades a mestre Llorenç. També en Biel Majoral i en Joan Xico feren un glosat. L'acte va començar amb el ball dels Cossiers.

En honor a Mestre Llorenç, l'O.C.B. va editar amb ajuda del Congrés de Cultura Catalana un recull de les seves gloses i cançons titulat "*Glosadors de Mallorca*".

- El darrer homenatge es va lliurar a l'escriptor Pere Capellà, amb motiu del 25 aniversari de la seva mort. Aquest homenatge, amb la col·laboració de l'Ajuntament, es va fer durant les festes de la setmana de Sant Honorat de 1980 al Teatre Parroquial. Es feren dues representacions d'obres seves, "*L'amo de Son Magranet*" i "*Es Marquès de Sa Rebassa*" i, una vetlada homenatge amb intervenció de diverses personalitats del món literari (el seu fill Llorenç Capellà, Antoni Serra, Josep Mª Llompart, Gabriel Janer Manila i Joan Miralles i Monserrat), i la representació del sàinet "*Declaracions jurades*" per un grup de gent del poble algaïdí.

Aquests homenatges han tengut una significació especial perquè han estat dedicats a gent del nostre poble i també perquè han suposat una gran satisfacció per l'Obra Cultural, tant per la bona marxa de l'organització com per la participació del poble.

REVISTA

A partir del desembre de 1980 els socis ja no reben les circulars informatives ni els suplementes per la senzilla raó que en aquestes dates va començar la publicació de la revista Es Saig, que és el bolletí informatiu de l'Obra; a partir d'aquest moment hi apareixen les activitats previstes per el mes següent i els Suplements, a part d'altres seccions com editorial, plana de l'Ajuntament, plana de Pina, Es Sord, esports, entrevista, etc que són pròpies de la Revista.

ORGANITZACIO

Totes aquestes activitats, que fins ara s'han anat detallant, han estat possi-

bles gràcies a l'organització interna de l'Obra.

En un principi hi havia una junta, amb un President, un Vicepresident, un Secretari, un Tresorer i un nombre indeterminat de vocals, durant el primer curs 1972, 73. Per poder treballar millor, a l'Assemblea General de l'octubre de 1973, es varen formar seccions, que en un principi eren sis:

- Informació.
- Cursets i conferències.
- Pintura, dibuix i fotografia.
- Teatre, cinema i música.
- Excursionisme.
- Cossiers.

A l'Assemblea General de l'octubre de 1974 se mantén la mateixa estructura de la junta directiva i els mateixos grups de treball.

Aquesta estructura interna de l'Obra dura fins al setembre de 1976 que es produeix una reforma.

<u>CURS</u>	<u>PRESIDENT</u>	<u>VICEPRESIDENT</u>	<u>SECRETARI</u>	<u>TRESORER</u>	<u>VOCALS</u>
1972-73	Joan Mulet	Biel Majoral	Guillem Fullana	Nofre Vanrell	Pere Fullana Falconer, Antònia M ^a Mulet, Andreu Oliver, Bartomeu Roig.
1973-74	Joan Mulet	Biel Majoral	Guillem Fullana	Nofre Vanrell	Pere Fullana Falconer, Pere Fullana Miralles, Jaume Oliver, Joan Ferragut, Francesc Ramis, Joan Trobat, Frca. Miralles, B. Roig.
1974-75	Joan Mulet	Biel Majoral	Guillem Fullana	Nofre Vanrell	Pere Fullana Falconer, Pere Fullana Miralles, Jaume Oliver, Joan Ferragut, Maria Jaume, Joan Balaguer, Francesc Ramis, Joan Trobat, Frca. Miralles, B. Roig, Andreu Oliver.
1975-76	Joan Mulet	Biel Majoral	Guillem Fullana	Nofre Vanrell	Pere Fullana Falconer, Pere Fullana Miralles, Jaume Oliver, Joan Ferragut, Maria Jaume, Joan Balaguer, Francesc Ramis, Joan Trobat, Frca. Miralles, B. Roig, Andreu Oliver.

A l'Assemblea General del setembre de 1976 es va posar a votació dels socis assistents, la formació d'una nova Junta com l'anterior o canviar de sistema i formar uns equips de treball; la majoria es va inclinar per aquesta segona opció. Desapareix la Junta Directiva i se formen tres grups de treball, al front de cada un hi havia un responsable i per tal de coordinar els tres grups de feina hi havia el Coordinador General.

CURS	COORDINADOR	VICECOORDINADOR	GRUPS DE FEINA		
			ADMINISTRACIO	INFORMACIO	ACTIVITATS
1976-77	Miquel Sastre(Fiolet)	Catalina Mas	Miquel Llompart Josep Llompart	Miquel Sastre Pere Mulet Manuel Soler	Biel Majoral Joan Ferragut Jerònia Oliver Biel des Porxo
1977-78 1978-79 1979-80 1980-81	Catalina Mas	Miquel Llompart	Miquel Llompart Catalina Mas	Pere Mulet Miquel Sastre	Biel Majoral Jerònia Oliver Maria Majoral Joan Xico Andreu Oliver Guillem Fullana

A l'Assamblea General de l'Octubre de 1981 hi va haver una nova reestructuració. No es presentaren candidats als càrrecs de Coordinador i Vicecoordinador, però sí es va presentar un grup de nou persones per fer feina i formar la nova Junta Directiva.

CURS	COORDINADOR	VICECOORDINADOR	ADMINISTRACIÓ	ACTIVITATS
1981-82	Margalida Puigserver	Catalina Martorell	Miquel Llompart Joan Mulet	Antònia Ramis Miquel Rafel Agostí Mulet Nofre Vanrell Antònia M ^a Mulet

L'Obra s'ha finançat amb l'ajuda de les quotes dels socis que han anat augmentant a través dels anys: els primers anys fou de 300 pts anuals, passant després a 600 ptes i actualment a 1000 ptes incluída la revista Es Saig.

A més de les quotes dels socis s'han rebut ajudes particulars i de diferents entitats bancàries (la Caixa, Banca Catalana, Sa Nostra, etc) i de l'Ajuntament d'Algaida.

I això és tot. Com es pot observar l'Obra Cultural ha fet moltes coses, i encara n'hauria fetes més si no hagués estat, d'una banda, per motius legals, i, de l'altra, per la manca de participació de la gent.

L'Obra Cultural ha estat ignorada i rebutjada per moltíssima de gent del poble però no es pot negar que ha complert una funció molt important dins l'aspecte cultural d'Algaida, i això ens ho demostra, -i només posarem un exemple- la recuperació dels Cossiers. En canvi hi ha hagut molta gent que ha col·laborat amb entusiasme en les tasques que s'ha imposat l'O.C. i, encara que s'hagin desanimat moltes vegades, han pensat que per Algaida valia la pena i han tornat arrencar encara amb més força. Des d'aquí l'O.C. vol donar les gràcies a tota aquesta gent que desinteressadament ha "perdut el temps" fent feina per recuperar la nostra cultura i fer possible que aquesta entitat, l'O.C., anàs endavant.

Suplements.

Entre les feines que durant aquests anys ha realitzat l'Obra hi trobam la publicació d'una sèrie de suplements, 29 en total, que es varen anar repartint entre els socis. Es publicaven ciclostilats i s'enviaven juntament amb les circulars que mensualment comunicaven les activitats de l'Obra. El primer va sortir per l'octubre de 1976 i varen anar sortint amb certa regularitat durant quatre anys fins que varen esser substituïts per la revista ES SAIG.

Vos oferim una relació dels suplements que es publicaren amb un resum del seu contingut.

1) NOTES SOBRE LES CREUS DE TERME D'ALGAIDA, de Pere Mulet. El títol és prou explícit. Aquest suplement, amb petits retocs, es va publicar al nº 7 d'ES SAIG (juliol, 1981).

2) TESTAMENT DES PORC. Codolada popular. Es va publicar pels mesos de novembre-desembre, època de matances.

3) EXECUCIONS PÚBLIQUES A ALGAIDA, de Pere Mulet. Amb materials de l'Arxiu Municipal, petit estudi d'unes execucions capitals que es feren a la Plaça d'Algaida el segle XVII.

4) CARRERS D'ALGAIDA, de Catalina Mas. Diàleg sobre els noms antics dels nostres carrers, noms actualment ja recuperats. ALGAIDA EN EL LLIBRE DEL REPARTIMENT DE MALLORCA, de Joan Mulet. Possessions i rafals que hi són citats.

5) SOBRE UNA EPIDÈMIA DE PESTA A ALGAIDA L'ANY 1652, de Pere Mulet. L'any 1652 coincideix amb la darrera gran epidèmia de pesta a la Mediterrània. Estudi de les repercussions en pèrdues humanes i despeses que va tenir al nostre poble.

6) ELS MALNOMS D'ALGAIDA AL SEGLE XVIII, de Pere Mulet. Catàleg de malnoms algaidins trobats a documents d'aquest segle.

7) MÉS SOBRE ELS MALNOMS D'ALGAIDA, de Pere Mulet. Complement de l'anterior. Aquests dos suplements es publicaren refosos i ampliat al nº 12 d'ES SAIG (desembre de 1981)

8) BATLES D'ALGAIDA, de Pere Mulet. Relació dels batles d'Algaida des dels 1900 amb una petita introducció.

9) UNA LLENGUA D'ANAR PER CASA?, de Manuel Soler Palà. Anàlisi de la problemàtica de l'ús de la nostra llengua.

9 bis) GLOSADORS DE MALLORCA. Homenatge a Mestre Llorenç Batle. Aplec de gloses de Mestre Llorenç publicat amb motiu de la vetllada homenatge que es va fer a la Placeta des Sitjar per l'agost del 77. Publicat per l'Obra Cultural i el Congrés de Cultura Catalana.

10) UNES GLOSES DE CARÀCTER PUBLICITARI, de Pere Mulet. Recopilació d'unes gloses de propaganda comercial publicades a "La Razón" (1931) i molt probablement de Mestre Llorenç Batle.

11) CODOLADA DES QUARTER QUART D'ALGAIDA. Anònim.

12) POBLACIÓ D'ALGAIDA L'ANY 1787 de Pere Mulet. Comentari a un document de l'Arxiu Municipal sobre la distribució de la població per edat, sexe, estat i professió.

13) EL CANT DE LA SIBIL·LA, pel "Grup d'informació d'O.C.B. d'Algaida. Història i text d'aquest cant.

14) SALARIS I PREUS AL SEGLE XVIII, de Pere Mulet. Estudi comparatiu de salaris i preus amb dades de l'Arxiu Municipal.

15) TAVERNES, DARRERS DIES, BALLS, COMPIXAR de Pere Mulet. Ordenances i normes que regien a Algaida sobre diversions.

16) ALGAIDA FA QUATRE-CENTS ANYS, de Pere Mulet. Comentari a una enquesta que l'any 1578 es va fer "per en cas que vengués l'armada turquesa". Relació d'homes d'armes, provisions, armament, bestiar, diverses professions, etc.

17) LLIBRE DEL MOSTASSÀ DE LA VILA D'ALGAIDA (1600), de Pere Mulet. El mostassà era l'encarregat de pesos i mesures i enu espècie d'inspector de sanitat. Transcripció de les normes que regien la seva feina.

18, 19, 20, 21 i 22) ESTABLIMENTS DE TERMES A ALGAIDA, de Pere i Joan Mulet. Resum del treball sobre els establiments de Punxuat i Tresorer(treurer) que va guanyar el Premi Villa d'Algaida d'investigació l'any 1976.

23) NOTÍCIES SOBRE EL PRIMITIU FOSSAR D'ALGAIDA, de Pere Mulet. Dades sobre el cementiri que hi havia a la placeta de davant l'església i que no va desaparèixer fins fa poc més de cent anys.

24) ANTIGA PARRÒQUIA DE CASTELLITX, de Rafel Coll, Joan Mulet i Pere Mulet. Suplement extraordinari que es va publicar per Pasqua de 1979. Comprén: Notes històriques. Introducció del gòtic a Mallorca. Descripció de l'antiga Parròquia de Castellitx. El retaule. S'imatge de la Mare de Déu. Altres elements interessants. Conclusions finals. (Plànols i fotografies).

25) CASTELLITX I LA BUL·LA D'INNOCENCI IV, de Pere Mulet. Amb testimonis que demostren l'existència de Castellitx l'any 1248.

26) CARNICERIA I BOTIGA A ALGAIDA DURANT EL SEGLE XVIII, de Pere Mulet. Funcionament d'aquests dos serveis segons documents de l'Arxiu Municipal.

27) BREU HISTÒRIA DE L'ERMITA DE SANT HONORAT, de Pere Mulet. Publicat per la festa de Sant Honorat de 1980. Es un resum del treball de Pere i Joan Mulet guanyador del Premi Villa d'Algaida d'investigació de l'any 1975.

28) PREHISTÒRIA I PROTOHISTÒRIA D'ALGAIDA, de Pere Mulet. Catàleg dels restes i troballes prehistòrics dins el terme d'Algaida.

"COSSIERS"

Una de les primeres tasques que es va imposar la delegació a Algaida de l'OCB després de la seva creació l'any 1972 va esser la recuperació dels cossiers. Tothom es va posar a fer feina amb entusiasme, el capdavanter era en Biel Majoral; no era una tasca fàcil, feia ja molts d'anys que no ballaven (així i tot hem de dir que l'amo des Van Bar els havia comercialitzat i havien ballat fins l'any.....) i, per tant, el primer que s'havia de fer era anar a cercar gent que els hagués ballat un temps i així poder-los ballar una altra vegada ells mateixos o, ensenyar-los a gent nova. N'hi va haver molts de cossiers antics que s'oferiren, uns per ensenyar i uns altres per ensenyar i ballar-los una altra vegada com en Guillem Mindona, en Gaspar Santet, en Pep Ruala i mestre Joan Tiu, que tants d'anys havia fet de dama i ara ho tornaria esser. Un grup de joves els volgueren aprendre i molts de vespres anaven a assajar al Teatre Parroquial (1). Ens falta un element molt important de la festa i és el dimoni, el primer any hi va haver de fer un extern i llavors, durant un parell d'anys hi feia el primer agoserat que es trobava però darrerament sempre fa de dimoni n'Andreu Majoral, (i ben gelós que té aquest càrrec).

Mentres tot aquest grup de gent intentava ensenyar i aprendre a ballar, un altre grup, i aquesta vegada tot de dones, mirava de fer-los els vestits perquè els antics eren inservibles. Allò era un desgavell. N'Inès Estaca dirigia la maniobra i les de més seny s'encarregaven de les inexpertes, però els vestits arribaren a sortir i estaven a punt pel dia del debut: Sant Jaume de 1973.

El primer any la festa va ser un poc freda, la gent no estava habituada a veure'ls i va participar ben poc, però de cada any s'ha anat, entusiasmant més i més (moltes vegades la gent que més participa és la de fora poble) i darrerament ha estat un èxit que s'ha renovat cada any.

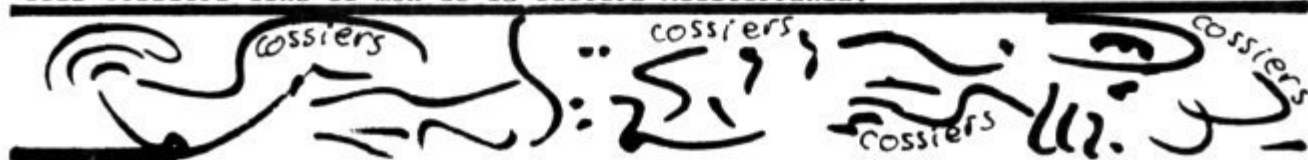
Es indubtable que els cossiers fan la festa, omplen l'ambient amb l'alegria de la seva música, els colors dels seus vestits i l'oloreta d'alfabaguera.

Com és natural cada èxit s'ha hagut de celebrar amb un bon sopar a sa caseta d'en Mindona.

La darrera satisfacció que han tingut ha estat que per Sant Honorat de 1982 varen ballar la "dansa nova" que els havia costat molta pena aprendre. Va esser molt emocionant perquè el moment que la ballaven es va posar a ploure, però la gent va aguantar fins que la dansa va acabar.

Els cossiers no sempre estan d'humor per ballar; hi ha vegades que amb dos balls ja en tenen prou, ja estan cansats i ens deixen amb les ganes i, altres, com enguany, que ningú els pot aturar; així hauria d'esser sempre!

Més endavant pensam publicar un suplement sobre la significació i importància dels Cossiers dins el món de la cultura Mediterrània.

(1) Aquest grup de joves eren en Joan de can Maria, en Joan Xico, en Biel Majoral, en Jaume Torres i les germanes Jerònia i Joana de can Fava. Darrerament s'hi havia apuntat en Jaume Falconer.

En Toni Rei de Montuïri tocava el flabiol, en Toni Artigues les xeremies. Després ho han fet en Jordi Oliver, en Delfí Mulet i enguany es va estrenar tocant un parell de balls en Mateu Mulet.

Xerrada amb els Presidents.

Amb motiu del desè aniversari de la Delegació d'Obra Cultural d'Algaida decidírem mantenir una conversa amb els presidents que ha tengut i que són:

- Joan Mulet Cerdà durant 4 anys.
- Miquel Sastre "Fiolet" durant 1 any.
- Catalina Mas Targa durant 4 anys.
- Margalida Puigserver Garcies des de fa 1 any.

Començam amb en Joan Mulet.

- Com i per què va néixer l'Obra a Algaida?

Durant l'estiu del 72 en Biel Majoral va fer un curset de català al Saló Parroquial; aquell mateix estiu es va organitzar un troneig d'escacs. Això va suposar que ens reuníssim repetides vegades un grup de persones i com que en aquells moments no hi havia cap organisme que garantitzàs una continuïtat per a les nostres inquietuds, pensàrem fer una agrupació cultural o una Delegació de l'Obra, després d'uns contactes ens inclinàrem per una Delegació perquè hi vérem més avantatges.

- Durant aquests deu anys, els col·laboradors han estat els mateixos o han canviat?

Bàsicament són els mateixos -contesta na Catalina-, però també hi ha hagut renovacions. Gent que per motius personals o professionals se n'ha allunyat un poc (en aquest moment em ve a la memòria en Pere Fullana) i també gent nova que hi ha entrat.

Ens hagués agradat veure més persones que s'incorporassin a l'Obra, però tampoc no hem d'esser massa pessimistes. Avui comptam amb un grup de joves que col·laborem activament.

- Miquel, tu ens podries comentar un poc l'evolució del número de socis durant aquests deu anys i de la seva participació.

Sempre hem estat molts de socis en proporció a altres Delegacions o Entitats. Sempre hem estat més de cent i a hores d'ara passam dels 125. I la participació, malgrat el nostre pessimisme de certs moments, ha estat també acceptable, sobretot si la comparam amb Ciutat. Pensem que las manifestacions culturals no són atractives per una majoria.

- Pel que diu en "Fiolet" hi ha hagut vegades en què el desànim ha estat gros; és vera, Joan?

Sí, però ho hem superat i hem seguit endavant. Desanimava tant veure poca gent a un acte com que pel carrer un soci et digués: Què deia sa circular? L'he rebuda, però no l'he llegida".

- L'Obra ha tengut alts i baixos; a què atribueixes aquests moments baixos que vivim, Margalida?

Inicialment l'Obra organitzava des d'una festa d'al.lots a una xerrada política, passant pel teatre, escola de Balls mallorquins, cursets de català o d'història de Mallorca...

Avui tot això s'ha clarificat: unes coses han desaparegut i altres han passat a ses escoles (ensenyament del català), a un grup d'esplai, a un grup de teatre, etc.

- Miquel, s'ha dit que l'Obra és una "capelleta", un "clan"; hi estàs d'acord?

Mai hem volgut que fos una "capelleta". Hem estat sempre oberts a gent nova. Lo que passa és que circumstàncies molt diverses i que seria llarg de comentar han frenat a determinades persones.

- Creis que el poble n'ha sortit guanyant de l'existència de l'obra?

Es evident que sí. Se'ns poden criticar fallos i defectes, però creim que hem tengut coses positives: revitalització dels cossiers, hem acostumat a la gent a llegir en català, la festa d'en Cames Tortes, excursions per conèixer millor el nostre terme... Si fèiem un balanç, trobam que seria ben positiu per Algaida.

"VOT ÚTIL" i "VOT INÚTIL"

Cada vegada que arriben unes eleccions generals, els partits centralistes posen en funcionament la dinàmica del "vot útil" que, segons ells, equival a donar el vot als partits grossos que tenen possibilitat de formar govern a Madrid i intentar fer veure que els vots cap als partits nacionalistes són vots perduts, que van dins un paner foradat. Ja és ben hora que valorem quin és el "vot útil" i quin el "vot inútil", perquè amb cinc anys que fa que tenim representants de les Illes Balears al Parlament de Madrid, ja podem jutjar si la seva labor ha estat bona o no per nosaltres.

El diari Última Hora, en dies successius ha anat fent una valoració de la labor realitzada per cada un dels nostres diputats i Senadors durant aquests darrers quatre anys, i els resultats han estat prou decepcionants. Es fa una puntuació del zero al deu(10) i el diputat que ha tret més punts n'ha tret 4'5, ni tan sols ha obtingut el qualificatiu d'aprobat. Tots han tret carabassa. Ara per les properes eleccions, aquests mateixos senyors es tornen presentar; deu ésser per veure si aproven els examens de setembre.

La vertadera definició de "vot útil" és la de donar el vot a qui pugui defensar, plantejar i discutir els problemes de Mallorca al Parlament de Madrid. L'experiència passada ens demostra prou bé, que no hem d'esperar res dels partits centralistes. Tots recordam els pactes del PSOE amb la UCD que han fet per a les Illes Balears un Estatut d'Autonomia de 3ª categoria i que, a més a més, ha marginat la part forana i les Illes Menors. També han pactat la LOAPA (lleí que retalla totes les competències de les comunitats Autònomes); el fons de compensació interterritorial (que destina una misèria per inversions a Balears, quasi bé amb la proporció que de cada 20 pts que el govern cobra a Balears sols n'hi torna invertir 3 per millores i manteniment); la no solució de les tarifes dels transports aeris i marítims entre les Illes i entre les Illes i la península (els preus són molt superiors als de Canàries).

Els nostres parlamentaris no han sabut defensar i ni tan sols han aixecat la veu per reestructurar la nostra agricultura, cada dia més descapitalitzada i desorganitzada; la indústria en crisi; la petita i mitjana empresa que representa més del 80 % del sector econòmic; l'ecologia cada dia més destruïda; la cultura, etc... En una paraula, no esperem que si tornen sortir elegits aixequin una encesa reivindicació en nom dels pobles de les Illes. Aquesta no és la seva funció, el seu paper és el que ja coneixem: ésser comparses passius d'uns partits centralistes que ignoren la nostra terra i els seus problemes.

A Catalunya i al País Basc a tot això ho tenen ben clar. La gent vota els seus partits nacionalistes perquè defensen els seus interessos. Allà els partits estatals no hi tenen res a fer.

Si hem seguit un poc, a través de la premsa, la confecció de les llistes de UCD, AP, CDS i PSOE, haureu pogut veure com Madrid ha fet i desfet sense respectar les llistes inicials fetes a Mallorca. Sols un partit no ha hagut de donar compte, a Madrid, el PSM, l'únic partit nacionalista mallorquí que es presenta a les properes eleccions.

Indubtablement la TVE jugarà un paper molt important dins les tendències de vot, i sols hi sortiran els partits centralistes. Els mallorquins hem d'aprendre a decidir pel nostre compte, a donar el nostre vot, sense deixar-nos embaucar per "cares guapes" o per suposats "vots útils" que a la llarga són molt inútils.

Andreu Majoral

NOTA ACLARATORIA : M'han arribat rumors de que hi va haver persones que se sentíren al·ludides en el meu article al passat nº d'Es Saig. Voldria que quedés ben clar que en cap moment me vaig referir al poble d'Algaida i que l'exemple de Mestres d'obres es refereix a la destrucció ecològica que han fet alguns ajuntaments on hi ha majoria d'UCD.

Pina

El passat diumenge dia 26 de setembre es va celebrar amb gran solemnitat la festa dels Patrons de Pina Sant Cosme i Sant Damià. A més, es va fer un homenatge als vells, un homenatge a Don Joan Pizà i es va celebrar la festa de l'Associació de Veïns que, com sabeu, es diu "Associació de Veïns de Sant Cosme i Sant Damià de Pina" i que era l'organitzadora dels actes.

La jornada començà amb la rebuda a l'entrada de l'església de D. Joan per part dels regidors d'Algaida encapçalats pel batle que li va entregar la vara i a la seva esposa un ram de flors. Seguidament es va dir una missa de festa, celebrada pel P. Gaspar Munar i concelebrada per tres capellans que han estat a Pina, per un altre fill del poble i pel provincial dels franciscans que actualment ve a dir la missa a Pina. El P. Munar va predicar el sermó en el qual va fer un resum de la història religiosa, social i econòmica de Pina; en descriure les pintures de l'església es va lamentar del mal estat de conservació en què es troben.

Finalitzada la missa i dins l'església, el regidor de Pina i President de l'Associació de Veïns Antoni Oliver va pronunciar unes paraules d'agraïment als pineros per l'assistència masiva a l'acte -feia molt de temps que no se veien tants de pineros junts-; també va agrair a l'Ajuntament d'Algaida la seva presència, aprofitant per assenyalar l'autonomia econòmica concedida a Pina, cas que, segons va dir, creia que era únic a Mallorca. Va tenir unes paraules pels vells i per Don Joan, elogiant la feina feta entre noltros durant 40 anys i entregant-li seguidament una placa de plata; D. Joan, visiblement emocionat, va firmar en el llibre d'or de l'Associació.

Després l'amo En Tomeu Seguí va llegir una glosa als vells desitjant-los molts d'anys de vida entre els pineros, glosa que fou molt aplaudida fins arrabassar llàgrimes entre la gent; també en va fer una a Don Joan, manifestant el desig que la seva labor

tengui continuació en el seu fill.

A continuació damunt plaça hi hagué refresc per a tothom i es va entregar als 18 vells majors de 80 anys una ensaimada i una botella de xampany a cada un. La festa va estar animada per dos tocadors de guitarra i bandúrria que tocaren música típica mallorquina i qualcú es va animar a pegar quatre bots. La festa va acabar amb la visita a la casa fundacional de les monges franciscanes.

OPINIO

Fins aquí la ressenya de l'acte que va tenir una solemnitat i assistència poc freqüent a Pina. L'acte el va organitzar l'Associació de Veïns, però aquí volem rendir homenatge a la persona que ha fet possible tot això -perquè és ell qui ha fet la feina-, que ha fet possible al mateix temps totes les coses que darrerament se van fent a Pina, a poc a poc, però sense pausa, que està dedicant molta part del seu temps a treballar pel bé del poble, que està demostrant una gran voluntat per millorar el benestar de Pina, i que, essent l'únic que treballa per Pina, injustament és criticat per alguns pineros; uns pineros que de moment només han demostrat ésser bons per criticar-lo, però ben alerta a moure cap dit pel bé del poble; pareix que només saben moure la llengua. Parlo d'una petita minoria, perquè la major part dels pineros estan d'acord amb la nostra opinió. Per això hem volgut manifestar el nostre recolzament i el de molts de pineros a aquesta persona que com haureu endevinat es tracta del regidor i president de l'Associació Antoni Oliver Arrom.

Dia 22 de setembre moria en Damià Amengual Bibiloni als 74 anys d'edat. En pau descansi!

Xesc Oliver

NOTICIARI

ASSOCIACIÓ PARES D'ALUMNES COL. P.POU

PLUGES A ALGAIDA

El passat divendres dia 24 es va celebrar l'Assamblea general de l'Associació amb assistència d'unes 80 persones. Un dels punts de la reunió era el de l'elecció dels membres de la Junta Directiva que per renovació estatutària de càrrecs o per dimissió havien cessat. Varen sortir elegits per número de vots els següents socis:

- Pere Capellà Barceló -- secretari
- Joan Ferragut Salom -- tresorer
- Jeroni Oliver Vich -- vicepresident
- Catalina Trobat Oliver -- vocal 2ª
- Magdalena Garau Oliver -- vocal 3ª
- Francisca Bonet Adrover -- vocal 4ª
- Catalina Seguí Amengual -- vocal 5ª

Segueixen un any més en el càrrec d'acord amb els estatuts:

- Gabriel Salas Fullana -- President
- Llorenç Jaume Mut -- vocal 1ª

Un altre punt de l'ordre del dia era el de la liquidació de les festes de Sant Jaume. Per raons d'espai no podem oferir en detall totes les entrades i sortides. Els totals són els següents:

Total sortides --- 1.174.229 pts
Total entrades --- 1.310.600 pts
Superàvit --- 136.371 pts

Aquest superàvit està ingressat al Compte que l'Associació té a "La Caixa".

PRESENTACIÓ PROGRAMA ELECTORAL DEL PSM

El Partit Socialista de Mallorca va convidar totes les publicacions de Premsa Forana a un dinar a Sineu per tal de presentar el seu programa electoral i els seus candidats al Congrés i al Senat. Hi assistiren representants de pràcticament totes les publicacions i la reunió va transcórrer dins un ambient cordial i agradable.

El nostre bon amic, l'apotecari Gabriel Martorell, ens ha facilitat les següents dades respecte a les pluges que hem tengut a Algaida. Es compte per anys agrícoles, és a dir, de dia 1 de setembre a dia 30 d'agost.

1979-1980 --- 636'9 l/m2
1980-1981 --- 578'3 l/m2
1981-1982 --- 431'4 l/m2

Com es pot comprovar, l'any agrícola que hem acabat ha estat molt sec. Vos recordam els anys de més i manco pluges des de l'any 1933-34

De més pluges:

1943-44 --- 879'3 l/m2
1951-52 --- 794'9 l/m2
1972-73 --- 778'7 l/m2

Els més secs:

1961-62 --- 414'1 l/m2
1944-45 --- 427'0 l/m2
1981-82 --- 431'4 l/m2

NOTICIARI DE L'OBRA

Dia 16 d'octubre, dia de Sa Fira, al local social se celebrarà Assemblea General. Començarà a les 9 del vespre.

A continuació hi haurà sopar per tots els assistents (botifarrons, llonganisses, coques...) i acabarem amb una festa per commemorar el 10 aniversari de la fundació de l'Obra. Actuaran en Biel Majoral i el seu conjunt.

Tots els socis assistents rebran un obsequi.

Teniu a la vostra disposició al local social la revista "El Correu de la Unesco" en l'edició catalana. Aquesta subscripció és un present d'un soci de l'Obra.

— noticiari — noticiari —

INAUGURACIÓ DEL MENJADOR DELS VELLS

Una festa ben entranyable i simpàtica la que es va celebrar el passat diumenge dia 26 amb la inauguració del menjador pels vells. Tots els baixos de la Rectoria, inclòït el pati, estaven plens de taules amb padrins disposats a dinar. També hi eren convidats els membres de l'Ajuntament, el Sr. Granell (President de la Federació Balear d'Associacions de la Tercera edat), el Sr. Fernández (Director de les Aules de la Tercera edat) i altres persones (Miquel Mulet, Biel Majoral,...). El dinar va estar ben animat i va ésser molt bo (arròs, escaldums, ensaïmada, fruita,...) i a l'acabament només se sentien paraules de satisfacció. Per altra part, els voluntaris i voluntàries que serviren ho feren de lo més bé.

Quan surti aquest número d'ES SAIG ja haurà començat el servei normal de menjador. S'obri així una ajuda pels nostres vells que era ben necessària i que estam segurs que anirà en augment. Per cert que als parlaments que hi va haver al final del dinar es va posar de relleu que només s'havia donat una primera passa que havia de tenir continuació en l'execució de projectes més ambiciosos dels quals confiam poder-ne donar compte ben aviat. Seria senyal que els projectes es duen a terme a un bon ritme.

La nostra enhorabona als organitzadors, amb el desig que l'èxit acompanyi la seva tasca.

ES SAIG

Bolletí de l'Obra Cultural
d'A L G A I D A
mensual D.L. P.M. 495-1980.
dirigeixen: Delfí Mulet
Francesc Antich
administra: Llorenç Oliver
fotografia: J. Balaguer
dibuixen: Jaume Falconer
Joan Valent
mecanografia: Mireia Mulet
col.laboren: Andreu Oliver
Pere Mulet
Jaume Balaguer
Antònia Ramis
Joan Trobat
Joan Mulet
Cat. Martorell
Xesc Oliver
Antoni Garau
Domicili: Rei, 1. ALGAIDA
ES SAIG només es responsa-
bilitza de l'EDITORIAL.
Imprimeix Apóstol y Civili-
zador. PETRA.

MOVIMENT

DEMOGRAFIC

HAN NASCUT

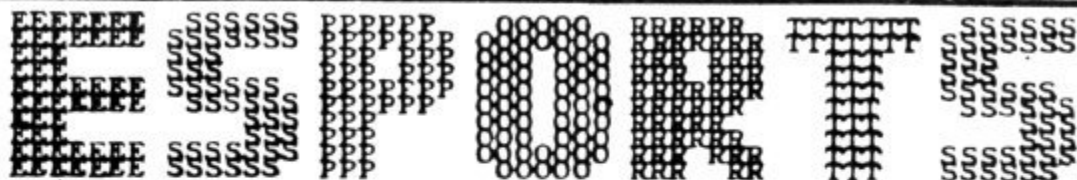
Mes de setembre:

- dia 3: Antònia Tugores
Company, filla de
Bernat i Rosa.
dia 6: Joan Llompart
Oliver, fill de
Bartomeu i Magda-
lena.
dia 7: Maria del Mar
Puigserver Juan,
filla de Bernat i
Catalina.

HAN MORT

Mes d'agost:

- dia 25: Margalida Sastre
Andreu, als 84
anys.

per

Joan Trobat

FUTBOL

Aquest començament de campionat sí que és satisfactori de totes totes!

Tres partits du disputats s'equip de Primera Regional i tres victòries clares i merescudes.

Es primer partit dins Es Porrassar va esser contra el Molinar i es va guanyar per 2 a 0; de dins Es Secar de la Real es varen dur dos positius ja que l'Algaida va vèncer per 1 a 2; i finalment a l'Independient se li va guanyar per 4 a 1.

En quant als juvenils, tenen quatre punts de dos partits: el Vilafranca va perdre dins Es Porrassar (2-1) i de dins Consell es va treure un 0-2. Així és que de moment ja tenim es dos equips primers dels respectius grups.

Sa bona marxa esportiva ja du ses seves conseqüències: s'afició s'alegra i s'anima aportant sa quota de soci. Es restaurant Poliesportiu va organitzar pels jugadors un esplèndid sopar. Hi ha propostes per tenir animada sa plantilla.

Només un petit emperò, encara que a la llarga pot esser un gran perill: es comportament a dins es camp per part d'es jugadors. Al.lots, a veure si prenim títol en lloc de tant de cafè!

Sa Talaieta i els infantils d'Algaida també han començat sa pre-temporada, encara que fins dia 26 d'octubre no comencin sa lliga. En es partits amistosos, també s'ha vist que enguany poden fer una bona temporada. Sa Talaieta dins Lluçmajor va guanyar a Can Tia Taleca per 0-3; i els infantils guanyaren dins Montuïri per 3-4 donant una més que bona impressió.

ESCACS

El primer dissabte d'octubre, es club d'escacs d'Algaida començà es campionat de lliga. Per aquest campionat es nostre club ha inscrit dos equips, com dèiem es mes passat. S'equip B, integrat per jugadors molt joves d'edat, però ja veterans en competicions, estarà dirigit p'en Miquel

Munar i el primer compromís haurà estat contra el Manacor dia 2 d'octubre. Mentre que s'equip A tindrà per responsable en Tomeu Roig.

Així que cada dissabte al Saló Parroquial, escacs per tots els aficionats.

CICLISME

En primer lloc, des d'aquesta pàgina volem donar l'enhorabona al nostre paísà Biel Mas per sa victòria a sa Volta a Tenerife, on va resultar guanyador absolut; i també pel bon paper que va fer al Cinturó Ciclista Internacional de Mallorca on, davant uns bons equips peninsulars i estrangers, sempre va anar dins es grup de corredors que més estiraven sense desentonar, sino més bé intentant en tot moment millorar sa classificació. Molt bé, Biel!

Seguint amb es Cinturó, ham de parlar d'es gran èxit de s'etapa d'Algaida. Molta animació i un bon resultat que s'apunten en Joan de Sa Talaieta, en Toni Cerdà, es "Poc a Poc" i tots quants col.laboraren a s'organització de s'etapa. Per cert i xerrant de "Poc a Poc", mos han encomenat que diguéssim, per si qualcú ja no s'en recorda, que cada diumenge dematí hi segueix havent partida.

Pel dia de Sa Fira, es pretén organitzar una carrera per ciclistes veterans d'es poble.

una xerradeta amb...

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

DE PINA

Fa un parell de mesos va quedar legalitzada l'Associació de Veïns de Pina "Sant Cosme i Sant Damià". Presentàren al Govern Civil els corresponents estatuts que varen esser aprovats. Avui mantenim una xerradeta amb dos dels seus membres, en Toni Oliver Arrom i Rafel Oliver Jaume.

- Com va néixer l'Associació?

- Va néixer -ens diu en Rafel- per iniciativa d'en Toni Oliver a fi de comptar amb el recolzament del poble davant tota una sèrie de problemes que afecten a Pina. Pretenem també que els mateixos pineros agafin consciència de poble per poder dur a terme les reformes que siguin necessàries.

- Quina finalitat té?

- La finalitat queda ben clara en els estatuts que hem repartit a tots els associats: la defensa dels interessos de Pina i la promoció i millora del nostre poble a tots els nivells.

- Per què no vos havíeu plantejat abans la creació d'una Associació?

- Hauríem de fer una mica d'història d'aquests darrers anys a Pina i veuríem que les mateixes circumstàncies ens ho han demanat.

El nostre poble, com la majoria, és molt donat a criticar l'actuació dels altres en comptes de posar-hi les mans i fer-hi feina; les poques coses que s'organitzaven es feien a través de la Parròquia, i darrerament ha estat en Toni, com a representant del poble, qui ha duit la iniciativa. Ara bé, els pineros s'han anat concienciant de que formen una comunitat i demanaven una entitat que els permetés dur endavant una sèrie de feines i solutzionar problemes que ens pertanyen a noltros, problemes de caire social, cultural, urbanístic, esportiu, etc.

- Projectes immediats i a curt terme que teniu?

- De moment només hem legalitzat l'Associació.

El projecte més immediat és fer un homenatge a Don Joan, es Metge, i als vells de Pina. Després en sortiran d'altres.

(D'aquesta festa en trobareu relació detallada dins aquest mateix número a la plana de Pina)

-Sentiu enveja del cas d'Arinay?

-No, rotundament no.

Si se mantén l'actual autonomia econòmica de què disfrutem, estam satisfets. Pensam que una independència total ens duria problemes que ara no podríem resoldre. Per altra part, acceptam que els problemes que ens afecten els hem d'assumir.

-Què tal es llegeix ES SAIG a Pina?

-Es llegeix molt: hi ha bastants de subscriptors degut, sobretot i com és natural, a la plana de Pina, molt ben duita pel "corresponsal" Xisco Oliver.

Personalment -diu en Toni- estic molt content de que publicàssiu íntegra la carta que vaig enviar fa dos mesos.

- Per part nostra, ja hem acabat. Voleu afegir-hi res més?

-Volem agrair a ES SAIG la deferència que ha tengut en uns moments tan importants per donar a conèixer l'Associació. I feim una crida a tots els pineros per que es facin socis, ja que si no col·laboram tots correm el perill d'un fracàs. Tenim una oportunitat que no podem deixar passar.

-Què pensau de l'actuació de l'Ajuntament d'Algaida en relació a Pina?

-Pels pineros, els dos primers anys de l'actual Ajuntament pareixia que les promeses electorals havien quedat un poc oblidades; darrerament veim que les promeses es van complint.

Avui estam francament satisfets de l'autonomia econòmica i comprenem d'una forma pràctica que aquí comença a haver-hi autonomia.

Catalina Martorell i Miquel Llompart